

۹۷۵۵

مشیرنگ

حصہ سیوم

اکسمیہ

بیاض شاہ غفور

جسہیں قدیم شاعر نامی گرامی شاہ غفور صاحب کے غزل آج ہیں
حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب خانہ

THE J. & K. ACCA

6

فهرست ابیات مندرجه بین ذرا

نمبر	نام غزل	نمبر	نام غزل
۱	در این دوسه در دوای دوسه	۱۲	بیاو گشت رنگارنگ
۲	لونه در این پوچانی دوسه	۱۳	چشمه نوش هم یار و چاوتنه
۳	ساده که عشق ته مهره گوشتی آن	۱۴	کسو که وشت یا کوفه من
۴	حالی و این پان و مهره وشت	۱۵	بویوس در امت یار سته
۵	شمر ز الوخم احم در نوام	۱۶	دوه پله آتیه شب کینو چو دران
۶	چهار چاد تیش بالا مالو	۱۷	ماره منیو وندی زوتنه جان
۷	تا شیر سوزد و کوزه گزنک	۱۸	کله والی چا ولس دامو
۸	کھا و کھے سنگن کن نه	۱۹	دشت نیوش عشقه داون
۹	مهر سینه پیا و شام ساینج	۲۰	شیر سینه ته محشوق رودم کشته
۱۰	عاشق پانسی پانسی	۲۱	دیده گر ای میامه
۱۱	کدام دیدارم بدل		نقشه شد

(۵)

غزل نمبر ۱

ناوس وندو یوسیر یارو
 رنگہ رنگہ موکہ دوت لائش دراد
 سیر پنهان زیر و بھ قتاوسہ
 بے خبر نس نشہ سیر اکھقہ باوسہ
 روخس تر پووش نس طبع تراہ
 پیرس بر تل سیر بو تراوسہ
 رست چیم تنس رست ولس قتاوسہ
 بارہ بارہ اگر نم خبر سگر س
 رنگہ رنگہ س گیا یس جامہ رنگہ ناوس
 گتہ تگہ کڈ تھنی سیاہ پوش چاکو
 دبو بو ز نس منز و نس
 ترک چھانس گیا یس نے شیرہ ناوس
 گنگہ نیہ شیرت آواز تراوسہ
 شچھہ و نہ نس تہ ورت پو
 منشرہ پینہ نے من بو ناوس
 آنا چہ منصور رحیم لگ داوس

درایس باوسہ درودل باوسہ
 بے رنگ جامن دن کیاہ قتاوسہ
 نتر و اندرہ سیاہ پوش چھاوسہ
 فاش کر زم نہ سیر و نہ نس
 دون سیرن معنی قتاوسہ
 روح گر تھم نیرت میادت و اوسہ
 پیری میا نو اجوی شاہ جیدان
 شروان گیا یس جور کیٹاوسہ
 زاول جامہ تنہ سیر اوسہ
 ادجن تم بے کر نم گرس
 دلب واک گیا یس جامہ چھان و س
 دمہ منزہ نیرت سندہ دل چھاوسہ
 عارہ رس لزنس بو چرس
 دور سور اتہ مغلنس تہ کاوس
 راولنس اندر بو کونہ راوس
 من با من مہ دیپوس

غزل نمبر ۲

باوسہ لگی ناوسہ
 غشقتہ تھورن لائش و اوسہ

لولہ درایس بو چانی باوسہ
 گراوہ و نان لوشس کاوسہ

عشقه نارن زاجنم دسے
 محارہ جہ ناوہ ہر دسے
 آتھہ لہجس عشقه دسے
 پوہ نیکی آبہ ناوہ دسے
 سندہ زلہ تن ناوہ دسے
 تن بادن سر تراوہ دسے
 شکشکل زل من ناوہ دسے
 شور حیمین لبو شیوہ گاشہ دسے
 اوکی پن کھار ان دسے
 ہاوسہ لگی ناوہ دسے
 ذوقہ ترے دریاوہ دسے
 لگہ نیبہ راگیہ دووہ دسے
 باسمن تہ اکاشہ دسے
 سورہ سامانہ پیراوہ دسے
 روہ خانچہ پتو دارہ دسے
 شیون زالت شیوہ مالن دسے
 اوقم دیہ نے رومہ دسے
 ماوہ لگی ناوہ دسے

غزل نمبر ۳

ساتھ اکہ تیس یہ مہ گو گنڈی آن
 اوئے قلمس آوہ سرمان
 تم دیو کیوہ گو تر ہنس زبان
 عشقی چھو لایان حسنس کان
 عرشاہ تہ لدنی کر کسی سان
 پائے لدان تہ پائے لوران
 کن تہ فیکن تیس نیش ننان
 سرہ کر سہا کو عین عرشان
 بے بوز عاشقو زندہ جہ سہان
 کل من علیہا کال گوشہ نسان
 شاہ باز کھارنی سپٹ لامکان
 تنہ چھوس زرتہ جان تیس وندانی
 لا الہ الا اللہ کھنہ او
 عشقس تہ حسنس بچ ان مان
 کان یلہ بیس تہ گزہ ما فان
 پائے دسہل تہ پائے جھو چھان
 ذمہ سہی سیت تیس تھاوی نان
 گاہ چھوئی تسان تہ گاہ چھوران
 سامانہ گزہ ان رات دوہ ودان
 از زبان قدرت در او نسران
 صورت سہت اسرافیل در و مان
 باکو نر شاہ باز سپہ دیکان

نبین مقتدنی عالیستان
ساقیش نه بر بر چھی میخا ان
چنه خونه رحیمین دیو پرانوی جان

تنه جهوس زونه جان تنس وندانی
تنه چھوی عاشقن می جاوان
تنه چھوس زونه جان تنس وندانی

عزل نمبر ۱

حال دل پن دهره ورن
نالور اسس پت ورن
حاله دمن لاجتھس جھم دمن
آب و ناره خاک بادہ املون
کل بوشرش کھارن
نا حقی آکھہ تم فالہ دن
شر نزه سیت منزہ جهوم ورن
کھارن گر تم دارہ دمن
کنس یہ لمحہ بد ناو ورن
شب و روز دیوان کن آلون
طالب شر نہ سیت گو یکان
دوان مانگتن نشہ موکلن
جنگ و باب سطور و زان
ششون رشت ششکل و زان
دور مت زاه نه جهونہ شہلن
دو چھان بوزان تم ورن

شرن گوم کنن شرن گوم کنن
زبانڈت گڈت جهوم مہ ان
زورہ چیزہ کر تم ادرن
جمع گوس ناو اودہ پوم آہن
مسماہ کر تم بے عارن
مٹھ جهوم دکر تلہ جھم ارن
فار تھاو مکرو سیت کیاہ مہن
کوچہ و بازار فسرہ ورن
طالب شرن یلہ گو کنن
دھچہ کیاہ گرم جان دورن
پریش اسرارہ گو ونا ان
سوز و حر تنہ جهوم ان
گو شو نازہ کو جهوس بوزان
پوہ مکہ ناره پن من بوزان
کل کال رحیمو تم بمن
صدر س صدا چہنہ بوزن

عزل نمبر ۲

شریر زالو تم اہم مد لوزان

بے عارس عار نو چھوئے

پیران زانو نم جوہ نکات تارن	ششکند ہندیمہ نار چوئے
سہاہ کریم نا اوڑکارن	بے عار سس عار نو چوئے
لیدہ لو کسم مہ قلمہ شادان	رہمہ ڈاڑھ سس مہ مویہ مویہ
اوتھکی بن زن چیس کھارن	بڈہ منسرہ یار چیس بگارن
ماہ ایشرا تھہ منتر چوئے	کرام کرو دلوت مودہ چوئے تھارن
وجہ تہ مارہ کینٹ کر اڑکارن	نار گنڈ نم ۲ مویہ مویہ
فان کر سس انڈیک نادان	بدن زانو نم ام بد نوارن
سے سس یار ایم سنئے	وڈار منسرہ عار نو وڈارن
شستر بل چیس بوئیدان گارن	نال رحیم سس شاستر چوئے
تات ہر شاستر دیدارن	بے عار سس عار نو چوئے

غزل نمبر ۶

(۵)

پیالہ چاؤ تھس مالا مالو	چہوہ راو تھس ہاکلہ والو
الف تھس موڑ سی والو	میم تزاوت سیدم والو
کھنڈہ چچو ولوہ سس مالو	کتاب تارنج وچوئے مالو
حشک وان آسوئے بلالو	وڈ منقور اکی چیاو
کر کلمہ والس سیت منبالو	تہ روڈی نہ قیل تہ قتالو
بال کر تھس غرق وصالو	ینہ گوہر جانوی چیاو
تہ پور نو آسے نراہ	آٹھہ اک نو واناہ مالو
وچہ تہ زندان بندہ دی کمالو	زندہ چہ گیمت غرق وصالو
زندہ چہ ظلمایک مشعالو	رحمہ آٹوک حامہ چھڑالو
آسو شنگنی ۲ بنان لالو	گو رحیم فقیر غرق وصالو
چہوہ راو تھس ہاکلہ والو	

غزل نمبر ۷

مقتدر

ماشیر سوار و کور ژہ گزاک آخڑ ژہ مژن چہو سنے
 بیتہ روئے ساققاہ دشتہ خبر پختہ بہتہ میسنہ بان
 روی جانو دچہہ ہاکم ژہ دیوی ابدال کرن چہو سنے
 است الفہ قدس رخ وزل چٹی جان گل انار
 زکس چشمو کم ژہ دیوی جو د کرن چہو سنے
 چھی مار خفتہ جان شوبان بر دوشش اویران
 یہ سعد مجنون کم ژہ دیوی تپید کرن چہو سنے
 دمہ دمہ گر شہنشاہ پیرس سیرس ژہ پنی زان
 ویکس باغش پوش ژہ فولنی پوند کرن چہو سنے
 لیس کہو ژہ ذاتش لیس کہو ژہ عالم آدہ کوئے جن انان
 لیس توره سوزن گر کہش کہو وہ کرن چہو سنے
 لیس لایہ وکھہ آکھہ تاوہ تڑی فی اللہ سویدی نان
 فروا سو آسی خوش طبعیت لیس نو مژن چہو سنے
 پچ رز لیس پٹ گنڈہ پانس مٹہ کرد ذاتش نان
 یہ وصل فصل بوز اصل و عطا پرن چہو سنے
 تیرہ کرہ عملاہ پٹو نکہ جان دی روزه سیر بان
 پرکرتہ پیدایل صراطش تارہ ترن چہو سنے
 دمہ سیت فولنی اندرہ پپوشش پوششہ و چھترن ار
 عبہ الوابلہ روز برتن آتہ ژہ پرن چہو سنے

غزل نمبر ۸

مقتدر

کھاد کھے سچن کرن تہ آسک پدوی مویشیار
 ننتہ کیاہ دنن جاہن تہ ناحقے راوان گفتار

خاکس چھ آنج تن نہ
 ژون چیرن چھ آڈرن نہ
 شریعت ژئی پالتن نہ
 حقیقت چھ یو دیدان نہ
 ناشوتہ سین کن نہ
 جبروتہ شرار ژہ آنتہ
 علم الیقین گو زبان نہ
 حق الیقین سین نہ
 ثانی الشیخ فی الرسولین نہ
 نقاہس پٹ و تو تن نہ
 بے انوی حبس ملن نہ
 رٹوی صور اسرافیلین نہ
 نشانہ جھوی رندان نہ
 زردی خٹکھو پیشمن نہ
 چھوہ رادشس کمان نہ
 وصل چھوی واصلن نہ

نارس نہ وادس چھو ملزار
 خود چھو نہ روزان رفتار
 طریقتہ ژلیو رنگار
 معرفت جت رتو فرار
 ملکوتہ نشہ گڑھ بیدار
 ناموتہ سینک عتار
 عین الیقین گو بہار
 حق الحق چھوی دیدار
 تمہ گڑھت فی اشد جہوار
 توتہ یتھو نہ گڑھی بندار
 میکائیل عین اذکار
 عزرائیل حشم و حمار
 سوی رزہ ناوان چھو توار
 دربار دلشت چھی سرکار
 اصلس چھو اضاگوی آثار
 زان چھو دنان و تاب کار

غزل نمبر ۹

مس مینہ چا ولس نام رائقین نہ
 تنہ نشہ درکار زو پاکن نہ
 تنہ کر کمان اخلاصن نہ
 ویرانہ نیرت و چھو عدت
 گنجیت دریا و رجمت چمن نہ
 گڑھتھ رہنما پیریت ہن نہ

چھوس چیرن نہ وچہت حیرت
 تنہ نو منگن ساس نہ ہرت
 جوگس نہ شنیاہ چھی ملہ ون نہ
 کثرت نور چھنہ سو چھو مٹہ بن نہ
 تمہ منز چھی سیر مہمتے وت
 نور نہ جای کو نہ چھے ملکن نہ

جبرئیل نبین کرنے پست
مقام بے سرگزشت هولا رشت
فرہ نوی تی رودتہ عاشقن تہ
سیغام تمکوی چھی رحمت
محرّم بو کر نس تم سیرن تہ
عبدانو ہا بس چھم لادن تہ
تمہ بروٹھ حضرت نیو لولن تہ
تمہ جایہ منصو دوتہ نے سر
مقام محمود سرہ کرتن تہ
لاہ دپت شاہ چھوی پرزہ نادن تہ
پرس وندہ نا پٹہ کوی رت
چھوس حیرتن تہ وچیت حیرت

سہ ماہ

غزل نمبر ۱۰

عاشق یانس یانے نمہنی
عالم چھو ولومنت زلف خمینی
نابودہ نشہ بود کر بے غمینی
قدرت چھے بے شہا
ور باغ کر نس پوشن چھینی
در دگ رنگ زلو گل باوینی
پیر سو وندہ یو سیر اسرار
سردمہ ویدار چھوی محرمینی
جوش مرہ عشق چھو منو ہمینی
کمن سین گومے یار
آدم چھو بے اختیار
صدر رس منز ناگ ساری سمینی
در یائے وحدت کو ناہ چھینی
ہر دمہ ننہ نن سبزار
روزت کن تھا و زیر و بمینی
زیر و بم یکسان دون عالمینی
نالان چھوی و ہا ب کھار
کمنی سین گومے یار

غزل نمبر ۱۱

آرام ویدار م بدل
نہ راہ دل کا و نم
مشغول شودر سوز دل
دارم دے فراق دل
کثر زانہ باوت حال دل
چیزے ندارم غیر دل
پیدن پن سیر باو نم
چیزے ندارم غیر دل
دل سو خستم از عشق دل
کنہ بوزم حق سترہ

سلطان گو یا ما نه جو
و سخن از قرب و دوری آن
علم الیقین گو زبان دل
بیای مطلق خود شایم
اتمامت گو وصل عام
زبان نبین وصل محلی
از ابدیت اتمتها
عاشق قطره دریا و گو
همین خطا گرفته از دل

عین الیقین گو چشم دل
نزدیک سوپانسی نشینان
خود را عاشق خود شدم
حق الیقین گو وصال دل
حق الیقین علی مقام
نبیس جوئے دل مستزاد
بر دم گزشت معراج دل
نست دیوار من چھتہ شد
چیز سے نہ دارم غیر دل

غزل نمبر ۱۲

چار اوکھ فل رنگ رنگ
 اندرہ تہوم عشقہ نازہ کنک
 شہاوتہ نگہ راست درامو بہرنگ
 رشتہ جلدس و بان شہ کنہہ موہنگ
 حسی نہ اندرہ پان شری رنگ
 بیل و زلف و خال چہوی ہر رنگ
 بگی چہوی آست عیت رنگ
 کنہہ وراستے بکیت نور ہلنگ
 کینتران کہش چہا سپ و رنگ
 کینتران اسلاطین آہ رنگ
 چہہ ہر چہوئے آدہ رنگ

رنگ رنگ پاں چو ی بزرگ
 کار و دست مہ لا یوم نادرہ تفنگ
 و حسن و نفس و بدن چو جان
 نفسا بیت چھی تاشقہ رنگ
 رنگ رزہ اند ساری تہ رنگ
 عاشق چو یو مٹ و بہت شوی رنگ
 خوش باش و تہ او ان پانک
 کتہہ چھی سید مت کو تہ رنگ
 کتہہ پانک سیت رو بہ گنگ
 کتہہ ڈال پانک نشہ گنگ
 نفس چو یو مٹ و بہت تہ رنگ

ہمیں دین آسمان بھی ملے گا
رنگا رنگ پانہ چھوٹی بی رنگ

غزل نمبر ۱۱

چشمہ بوسم کیاہ و چچیان دتہ ای
نامہ لکھ سویتہ کے رتہ ای
داوہ لا جنس گاجنس بوتہ ای
شاد بران گوتم دن رات
عشقہ نے چھم نالان میتہ ای
ہو کے تارہ زاجنس بوتہ ای
سوم دوششک تہ دوحال
گرمیہ یاون انار گوتم ہاے
امید اٹھری کرشم دوتہ دوتہ ای
یتہ نہ شرف تہ کیاہ وراو
امہ کما نگر تیر لا یومہ نہ ہاے
ادہ کھشہ گو تراوت میتہ ای
حیات النبی تہ سخت

ہیم تہ ای مار سس
نامہ لا جنس کرشم توار
آد آوی ڈیٹا و میتہ ای
برو نیتہ کنہ داوہ دن گوتم تہ ای
عشقہ کیاہ کرشم گوتم
عشقہ نروس کیاہ گتراہ میتہ ای
داوہ لا جنس زاجنس بوتہ ای
گدہ بار بار میتہ صاوان
شرف المکان بالکین چوتہ ای
تس سوا شرف دانہ چوتہ میتہ ای
سینہ تہ تہم آستنی عار
دویر چیمین کیاہ حیات چوتہ ای
تہ زاجنس عجم کیاہ چوتہ ای

غزل نمبر ۱۲

کڑ مکہ ویت یاگزہہ بن
کنوی زانن بن تہ تہ
یاگزہہ صدر میں منراگ سن
ازول زانگت ڈرگزہہ بن
کرہ کھی تہ غذا مانکھیرہ بن
یاگزہہ زمین و آسمان بن
تہ پلہ و بدن ادہ کتا جوتن
مقامہ نشہ تھراہ بینا تہ بن

عجب کیاہ بے پروای
تہ ویت کت کت آئی
دروں بن گزہہ فنا ای
ادہ چوک زماورا ای
سوی جہوی تہ پار بینای
تہ جھے فانی تہ ای
ملک تہی روزان گوا ای
کرشم تہ گوہ چوم گوا ای

کس آنه تور کن چهره شنای
سپوخته نشسته چهی وینای
آباد آینه خسته فنای
و باب کهاره تی چھے صفائی

تورک جواب پور گزیده این
مجنونه نشسته گزیده اسرار این
محیطه منزله گزیده اسرار این
فنائیه منزله گزیده جماعه این

غزل نمبر ۱۵

سوکس پتہ گوم
دیوانہ کرت گوم
دوب و آنه چھلان آیس بوتہ
آتم نہ نہ ناحقے لوستم آتہ
سوی نار لہ لون پیوم
گشہ منزہ شمعازا جاومتہ
ظلماتس منز لعل کیا چہتہ
مہ دامہ دریا و چیموم
گمانہ کنہہ نو آسوم مہ نہ
گمانہ رستوی کیاہ کرہ کتہ
میخانہ منزہ چیموم
سوکس پتہ گوم

بوجھوس در امت یارس پتہ
دند چیس محنت لعل و خوتہ
نم چیس رنگہرت آدم رتہ
منزہ ناون پیوم
بند کردہ ناولش نو یاستہ
کیاہ کرہ منقلہ تہو نم زتہ
ظلماتس گاہ پیوم
کہو غرق دریا کرتیس بوتہ
دریا و عشقن مارا ان گوئہ
گمانہ کیاہ سنہ گوم
کایہ وال دامہ و ترا و مہ نہ
مس چت و باب کھازا لان چوتہ

غزل نمبر ۱۶

بوزان کونہ چوک بہ چوکیان
و صلیک کس بیالہ جاوہ ناولش
مجنون شدہ از پستی
فنائی افند ناو چھی ست دیان
فوکہ ژونگ زاجام پت رود کیاہ

دوہ بلہ آوتہ شب کتہ چور و زان
حیاتک جلون ڈہرت پتونس
حیاتس حیاتی رحمتس منزبان
نقش لیلی و چھان از مولا
سیاہ پوشش لیلی عین لیلہ

سوتہ چھے مثلاً لاه تہہ وس ہوان
 در میان نیمروز زاجام شمع
 جانتک آفتاب یہ چہونہ راہ لوان
 بنیاد آدم جہم شمع الجسم
 فقیر و کت نانا و کرا گنج
 گنج آباد کس و پریا و پیران
 منو و را و اندہ روی جان جانان
 دلکوی کستور بولان چہو
 ہو کے زورہ رود زندہ مستان
 سلطان سیت کرت اتفاق
 کنوی دم دت ہفت دریاو
 اسرافیل صورت پران در بان
 شیرہ سند سیل جہوم در میان
 شیرہ سند شکار روزان بیدار
 جہہ سنزہ کچھ تل کہوان یمنع زان
 اردہن وصل گو دھولس سیت
 پیرہ سنزہ سیرہ کت طالبس چہت
 ساکن ویدار غافل پشیمان
 احمد جہدارہ پس سور گاہ

عزل نمبر ۱

مارہ مینو و ندینا زوتہ جان
 رستم رستم سہ چہوہ را دلش
 پن پن پن پن پن پن پن
 در میخان در میخان

لوزان کونہ چہوک یہ چہو یکسان
 گاشن گاشن ڈہ نہ چہو لا طمع
 در ملک آدم محکم دم
 سیت بارہ امانت از ملک کان لامکان
 گنج گنج گنج ران دل پینان رنج
 در گنج مخفی آسو روزان
 سردارہ عالم ذرہ ذرا کین عیان
 در سوز آمرت ہو ہو ہو ہو
 رازہ ہونز در ایاو در آفاق
 ست ملک زینت متو غم سلیمان
 عین الغیب پر گندت واو
 ہشت میل جہوم جاپس جہل جہوم
 شیرہ سنزہ گو پچہ پت ہو جہوم دیدن
 وحشی کار و باز کار منقار
 ہلس عٹولس مولس اصلس
 تران بند فیصلہ ژورن چہو سوزان
 دوزخ دیت لے محنت
 است گنج نے آہستہ دستگاہ
 گنج عرفان گو نور یزدان

مس دت جس میں منہ نہ
 کنوی آ شوگر
 اُم کوثر ان چپان
 نہ کوٹھہ نہ اس دے
 لم بید و لم یولد
 ابر الہامت اسلی
 ابیس کران اسو
 است بوزنت
 سرہ نشہ سیر حق
 زیر و بمس منہ
 ان الحق دیومس
 حضرت موسیٰ علیہ
 لن ترالی بوزنک
 اندری شمر منقہ
 شکل وزنس

چوس چیران چوس چیران
 کنوی آ شوگر
 تو لمست سماہ تو لمست سماہ
 نہ کینہہ زامست
 چوآت گواہ چوآت گواہ
 نہ ملک نہ ملک
 الوداع الوداع
 ہی بی دیومس
 چوم نو جدا چوم نو جدا
 خوم سیر غیبان
 یلہ سیرم زان سیرم زان
 رگوہ طور
 اسوس مدعا اسوس مدعا
 آتند کیو رحمن
 صدمر حبا صدمر حبا

غزل نمبر ۱

کلہ والین چپا و نس دامو
 اچہ راژای یار آیا مو
 موئے ویشن ترالی جیامو
 گوہر ملک آرام دست
 گر مشند پند ویشامو
 مس پیالے آمو دست
 ہا کلہ لوز مس ہمس
 آند الو یہ کس آمو
 برمندن ترغتم شامو
 نعل و نگین درانیست

کس بہت فی انجیام آمو
 پیر رلہ کھا میں بریا مو
 سولہ ژوئمنٹہ درالیا خامو
 عیدہ ہاں بولشہ ناو کھنٹس
 مچھووان سولہ ہر پامو
 بالہ یار سحر دیا کھنٹامو
 میں پیا لے آمو بہت
 ایہ بھوڑ گڑھہ ماچیت
 ناگرا لے ناالنا لو
 پتھر نہ مادھم پامو
 دیوہ یار گڑھہ پائیت
 میں پیا لے آمو بہت

غزل نمبر ۲

رشیت معشوق رو دم کت شے
 دیت الست ہن مائے
 پانہ رود گیت اس لاگن ملا
 کن آرت پختہ گر حکاے
 مد اچھوی ہیرہ بن کنوی صدائے
 والہ نشہ واصل تو لان رٹائے
 شینہ نشہ نکس چہ بن تلے
 صا و تورہ سوزن گلذہ آئے
 معنہ زان فقیف روزت شے
 کیون چھوی پر پاٹھ کلک سا
 ہیمہ نشہ کھربیب جھولند سا
 طیمہ نشہ ولا غیب کران آئے
 عینہ نشہ عارفو غاین کہو غزائے
 شاہ غفور رٹت یارہ ندائے
 چھو نہ کنزہ لارن بیت فانی سرے
 دمہ گراے میلمنا

تہہ مثل شبنم چھید سیوم

مجتول عام پریر لادور

